

Je eigen straatje Fatma & May

Vrijwilligerswerk

May Al Patty

(42) is medisch analist. Ze vertrok zeventien jaar geleden uit Irak en woont met haar drie kinderen (van 5, 7 en 10 jaar) in Voorburg. Haar man is logistiek manager en woont en werkt in Australië.

Bewust en duurzaam leven, het is een mooi streven. OneWorld kijkt binnen bij mensen met duurzame ambities. Maar de praktijk blijkt weerbarstig. "In Irak dachten we rustig een paar keer per dag."

Tekst & foto's Rinske Bijl

is een feestje

De vader van May zat samen met Fatma op Nederlandse les, zo leerden de twee elkaar kennen. “May zou mijn dochter kunnen zijn”, lacht Fatma, “maar we zijn vriendinnen geworden.” Ze wonen vlakbij elkaar in Voorburg en komen regelmatig bij elkaar over de vloer. “Niet omdat we allebei Irak als geboorteland hebben, maar omdat we veel interesses delen”, vertelt May. Ze benadrukt dat, omdat ze in geen geval zo wil zijn als de Nederlanders die ze in Australië zag. “Die zoeken elkaar voortdurend op. Ik begrijp dat wel, maar ik wil mijn vrienden niet uitzoeken op hun afkomst.”

Ook Fatma heeft door haar vrijwilligerswerk vrouwen uit allerlei verschillende landen leren kennen. Ze werkt al negentien jaar als coach bij de Haagse stichting Aarde-Werk, dat een bewuste en duurzame levenswijze wil bevorderen. “Ik leer vrouwen over zaken als gezonde voeding, afvalscheiding, water en energie besparen. Ik vertel ze hoe ze geld kunnen besparen door de gordijnen korter te maken zodat ze niet over de verwarming hangen. Wist je dat je daarmee wel 120 euro per jaar →

Fatma Al Attabi

(62) is vrijwilliger bij Aarde-Werk in Den Haag. Twintig jaar geleden vluchtte ze met haar zoontje (nu 23) vanuit Irak naar Nederland.

Goed gesprek

Fatma en May praten honderd-uit over politiek, religie en cultuur.

kunt besparen?" Ze let zelf ook goed op thuis. "Maar voor mij is niet het geld belangrijk. Ik doe het vooral om de natuur te helpen."

Oorlogskind

Fatma heeft veel geleerd van de workshops die ze geeft. "Die bewustwording is heel belangrijk. Veel vrouwen uit andere landen hebben geen idee dat eten zo lang onderweg is of wordt bespoten om vers te blijven. Zelf kwam ik hier ook met mijn eigen gewoontes. Het water is in Irak bijna gratis, dus we letten helemaal niet op het verbruik. Omdat het daar warm is, douchen we rustig een paar keer per dag."

May komt uit het noorden van Irak. "Daar hadden we door het handelsembargo van de VN juist nooit genoeg **water**", vertelt ze. "In de oorlog zelfs maar een uur per dag, dat was dan het moment waarop je alles moest wassen en koken." Een oorlogskind, noemt ze zichzelf. "Ik heb geleerd om zuinig te zijn met alles en leer nu ook weer aan mijn kinderen dat ze niets moeten verspillen." Bij anderen uit haar regio ziet ze weleens de tegenovergestelde reactie op de schaarste van vroeger. "Mensen maken veel te veel eten klaar, waardoor een deel in de vuilnisbak verdwijnt. Dat kan ik niet. Hoe kun je eten weggooiën als je weet dat aan de andere kant van de wereld iemand honger heeft?"

Je eigen straatje Fatma & May

Vers en gezond

De koelkast van Fatma ligt altijd vol verse groente en fruit. Helaas niet biologisch, dat kan ze niet betalen.

Materialistisch

May streeft een sobere en gezonde levensstijl na. Zo koopt ze zelden sap of frisdrank voor haar kinderen. "Al die suiker is ongezond, en het scheelt ook nog plastic en papier. Gelukkig vinden ze water ook lekker." Met speelgoed vindt May het lastiger om streng te zijn. "Ik wil niet dat ze minder krijgen dan hun vrienden. Maar ik wil ze ook niet materialistisch opvoeden. Ik probeer daarom heel bewust speelgoed te kiezen, dingen te kopen waar ze echt iets aan hebben."

Als moeder van drie kinderen schiet duurzaam leven er soms bij in, merkt ze. "Met een druk leven kun je niet op ieder

Uitgaande van 1,5 liter water per persoon per dag, kost kraanwater je slechts 1 euro per jaar

Mix

Het hart op de deur is typisch Nederlands, volgens Fatma. Ze vindt het leuk om twee culturen te combineren.

Vlees

Fatma: "In Irak zou het een belediging zijn om je gasten geen vlees voor te zetten."

“
Het is jammer dat Nederland zo weinig openstaat voor de talenten van nieuwkomers

punt letten. Ik zou bijvoorbeeld vaker de auto willen laten staan, maar in de praktijk is dat met drie kinderen lastig.” Herkenbaar, vindt Fatma. “Ik wil echt graag fietsen, maar als het regent en waait, dan pak ik toch de auto. Ook vanwege mijn rugklachten.” Fatma zou ook graag alle boodschappen biologisch doen, maar kan dat van haar uitkering niet betalen. May: “Als het biologisch vlees met 35 procent korting is, koop ik veel meer dan ik nodig heb en doe ik porties in de vriezer.”

Fatma vindt haar vrijwilligerswerk na negentien jaar nog altijd erg leuk om te doen. “Het voelt nog steeds alsof ik naar een feestje ga”, vertelt ze. Maar het doet haar veel pijn dat ze nooit betaald werk in Nederland heeft gehad. “Het is echt jammer dat Nederland zo weinig openstaat voor de **talenten van nieuwkomers**”, vindt May. Ze ziet anderen in haar omgeving daar ook mee worstelen. Ze heeft het gevoel dat ze vijftien keer zo hard moest werken als haar collega’s om hetzelfde te bereiken. Na haar opleiding Microbiologie in Rotterdam werkte ze als onderzoeker en medisch analist, maar stopte omdat haar man een baan in Australië vond en het hele gezin naar Australië verhuisde. Vorig jaar kwam zij met de kinderen weer terug naar Nederland, ze konden niet aarden in het nieuwe land. Het gezin twijfelt nog waar ze zich definitief zullen vestigen.

Huis vol spullen

Voordat er kinderen kwamen, deed May ook vrijwilligerswerk: ze organiseerde transporten met hulpgoederen voor Irak. “We zamelden computers en boeken in, kleding, geld, medische apparatuur, van alles. Ik ben erg trots op wat we voor elkaar hebben gekregen.” Fatma: “Jullie huis stond helemaal vol met spullen. Zelfs Nederlandse mensen kwamen spullen brengen, dat vond ik zo leuk.” May: “Ik was behoorlijk fanatiek. Nu mis ik het wel, maar ik heb er geen tijd meer voor.

Samen eten

Rond 12 uur is het tijd voor een uitgebreide lunch.

Handig

Een snelle manier om broodjes op te warmen.

Wachtend op een verblijfsvergunning kunnen vluchtelingen vrijwilligerswerk doen. oneworld.nl/newbees

Je moet ook balans vinden in je leven, genoeg rust hebben.”

“Als je de wereld wilt veranderen, moet je eerst naar jezelf kijken”, zegt May. “Je leeft hier en moet een bijdrage leveren aan de maatschappij. Met de transporten hebben we heel veel mensen in nood blij gemaakt. Maar ook aan de mensen die iets doneren geeft het goede energie. Het geeft een rustig gevoel als je iets voor een ander kunt doen.” Fatma sluit zich daarbij aan: “Ieder mens heeft invloed. Wat jij doet, heeft in eerste instantie gevolgen voor jezelf, dan voor je omgeving, vervolgens voor de rest van de wereld. We leven met z’n allen op één planeet.” ●

Luchtig leven

Dit plantje heeft geen aarde nodig.

